II

(Icke-lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

KOMMISSIONENS DELEGERADE FÖRORDNING (EU) 2020/419

av den 30 januari 2020

om undantag från delegerad förordning (EU) 2016/1149 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 vad gäller de nationella stödprogrammen inom vinsektorn

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007 ([1]), särskilt artikel 53 b och h, och

av följande skäl:

(1) Den 2 oktober 2019 meddelade Världshandelsorganisationen (WTO) sitt beslut i skiljeförfarandet i *European Communities and Certain Member States – Measures Affecting Trade in Large Civil Aircraft*, WT/DS316/ARB. Beslutet gav Amerikas förenta stater (Förenta staterna) rätt att begära tillstånd att införa motåtgärder på en nivå som inte överstiger 7,5 miljarder US-dollar årligen som svar på EU:s subventioner till Airbus. Den 18 oktober 2019 införde Förenta staterna en värdetull på 25 % på import av bl.a. icke-mousserande viner som exporteras till Förenta staterna från Tyskland, Spanien, Frankrike och Förenade kungariket. Denna extraordinära, orättvisa och oförutsägbara situation har en allvarlig och skadlig inverkan på den globala handeln med alla unionens viner. Förenta staterna har ytterligare hotat att tillämpa en värdetull på 100 % på franska mousserande viner som svar på den franska skatten på digitala tjänster (GAFA-skatten).

(2) De importtullar som införts av Förenta staterna har en direkt och kännbar inverkan på unionens vinhandel på den amerikanska marknaden, som är unionens största exportmarknad för jordbruksprodukter, och då i synnerhet viner, sett till både exportens värde och volym. Under 2018 uppgick unionens vinexport till Förenta staterna till 6,5 miljoner hektoliter, motsvarande 4 miljarder euro. Unionens vinexport till Förenta staterna motsvarar vanligtvis 30–40 % av det globala exportvärdet för unionsviner.

(3) De höjda importtullar som införts av Förenta staterna har en skadlig inverkan på alla unionens viner, inte bara på icke-mousserande viner med ursprung i de fyra medlemsstater som omfattas av de höjda importtullarna. Anseendet hos och handeln med alla unionsviner på den amerikanska marknaden påverkas därmed negativt. Ett vins anseende bestäms inte bara av dess kvalitet utan också av dess pris och det upplevda förhållandet mellan pris och kvalitet. Detta gäller särskilt viner i låg- till mellanprisklassen, som i absoluta tal påverkas mer av en importtull på 25 % än dyrare viner som köps av vinkännare för vilka en prishöjning inte verkar avskräckande. På den amerikanska marknaden tävlar unionsvinerna med viner från bl.a. Sydamerika, Australien eller Sydafrika. Mot bakgrund av denna hårda och intensiva konkurrens spelar uppfattningen om övergripande prisnivåer en betydande roll. Om konsumenten är medveten om att priset på vin av ett visst ursprung i unionen beläggs med höjda importtullar kommer detta att få en negativ inverkan på den allmänna uppfattningen om prisnivån på unionsviner, och på så sätt

([1]) EUT L 347, 20.12.2013, s. 671.

vända konsumenternas efterfrågan mot produkter av annat ursprung. Mot bakgrund av de marknadsförhållanden och den minskade totala avkastningen till producenterna som blir resultatet av detta, är det befogat att vidta omedelbara åtgärder för att hantera effekterna av importtullarna för alla viner med ursprung i samtliga medlemsstater och inte bara för dem som direkt påverkas av importtullarna.

(4) Ur ett marknadsstabilitetsperspektiv utgör de importtullar som införts av Förenta staterna inte en isolerad nationell åtgärd vars verkningar begränsas till handeln med Förenta staterna. Världsmarknaden för vin är en global marknad där enstaka åtgärder som vidtas av viktiga ekonomiska aktörer såsom Förenta staterna får långtgående återverkningar på den internationella vinhandeln som helhet. Negativa förändringar av villkoren på viktiga destinationsmarknader för unionens viner, som t.ex. Förenta staterna, påverkar oundvikligen andra marknader, eftersom produkter som inte kan säljas i Förenta staterna på grund av att de blivit för dyra måste omdirigeras någon annanstans. Konsumenterna på dessa andra marknader kommer att vara väl medvetna om marknadsvillkoren och därmed sätta ytterligare press på priserna, och konkurrensen kommer också att vara hårdare än normalt. De importtullar som nu införts av Förenta staterna kommer därför sannolikt att leda till att unionens vinexport stagnerar i hela världen. Rapporter från vinsektorn har visat att stora beställningar av franska viner till den amerikanska marknaden redan har dragits tillbaka.

(5) Unionens vinmarknad har varit utsatt för försvårande villkor under 2019 och vinlagren är de största sedan 2009. Denna utveckling beror främst på en kombination av rekordskörden 2018 och den minskade vinkonsumtionen i unionen. Om de viner som påverkas av de importtullar som Förenta staterna har infört inte säljs på exportmarknader utanför unionen, kommer detta endast att göra situationen på unionsmarknaden ännu mer överhängande och allvarlig. Situationen försvåras dessutom ytterligare av tidpunkten för importtullarnas tillämpning. Tullarna är tillämpliga från och med den 18 oktober 2019, vilket ligger mitt i skörde- och produktionssäsongen för 2019 och precis före årsslutets festhögtider – två av årets viktigaste försäljningsperioder för unionens vinsektor. Mot bakgrund av detta är det därför nödvändigt att vidta omedelbara åtgärder för att åtgärda situationen.

(6) Bland de stödåtgärder inom vinsektorn som fastställs i artikel 43 i förordning (EU) nr 1308/2013 är endast säljfrämjande åtgärder enligt artikel 45.1 b i den förordningen direkt inriktade på att främja unionsviner i tredjeländer i syfte att förbättra konkurrenskraften. Över tid har de säljfrämjande åtgärderna visat sig vara ytterst effektiva vad gäller att erövra och konsolidera marknader i tredjeländer. Det visade sig vara det mest effektiva verktyget för att stödja unionsviner på marknader i tredjeländer genom att förbättra deras anseende och öka kunskapen om deras kvalitet. Den internationella vinmarknaden är en global marknad och alla säljfrämjande aktiviteter för unionens vin på marknader i tredjeländer gynnar alla viner från unionen. Detta öppnar upp möjligheter för aktörer som senare vill ta sig in på den aktuella marknaden med andra unionsviner. De enskilda säljfrämjande åtgärderna har en multipliceringseffekt på försäljningen eftersom de omfattar hela segment av viner eller hela vinregioner och inte endast ett enskilt märke eller en sorts vin. Det är därför viktigt att fortsätta, starta och intensifiera säljfrämjande åtgärder på alla marknader i syfte att hitta avsättning för de viner som inte kommer att säljas på den amerikanska marknaden och för att bevara unionsvinernas anseende på dessa andra marknader samt motverka pristrycket.

(7) För att hjälpa aktörerna att reagera på de aktuella exceptionella omständigheterna på exportmarknader över hela världen till följd av de importtullar som Förenta staterna har infört, och bemöta denna oförutsägbara och otrygga situation är det därför lämpligt att tillåta ytterligare flexibilitet vid genomförandet av de säljfrämjande åtgärderna i artikel 45.1 b i förordning (EU) nr 1308/2013 genom undantag från vissa bestämmelser som fastställs i kommissionens delegerade förordning (EU) 2016/1149 ([2]).

(8) För att göra det möjligt för stödmottagarna att stärka sina säljfrämjande åtgärder och befästa sin närvaro på de berörda marknaderna bör det vara möjligt för medlemsstaterna att förlänga giltighetstiden för stödet till redan utvalda insatser inom ramen för den säljfrämjande åtgärd som avses i artikel 45.1 b i förordning (EU) nr 1308/2013 utöver den maximala varaktigheten på fem år som fastställs i artikel 4 i delegerad förordning (EU) 2016/1149. En sådan åtgärd kommer att ge mer stabilitet och kontinuitet i de säljfrämjande åtgärderna för de aktörer som redan är verksamma på den amerikanska marknaden och som direkt påverkas av importtullarna. Det kommer också att gynna de aktörer som främjar vin på andra marknader i tredjeländer som inte direkt omfattas av de importtullar som införts av Förenta staterna, men som kämpar för att behålla sin ställning i denna nya instabila situation på världsmarknaden för vin som kännetecknas av hård konkurrens.

([2]) Kommissionens delegerade förordning (EU) 2016/1149 av den 15 april 2016 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 vad gäller de nationella stödprogrammen inom vinsektorn och om ändring av kommissionens förordning (EG) nr 555/2008 (EUT L 190, 15.7.2016, s. 1).

(9) Den enskilda förlängning som beviljats projekt bör dock inte sträcka sig längre än den nuvarande programperioden, som löper från 2019 till 2023 och bör därmed upphöra den 15 oktober 2023.

(10) Ytterligare flexibilitet bör tillåtas när det gäller eventuella ändringar av åtgärder inom ramen för den säljfrämjande åtgärd som avses i artikel 45.1 b i förordning (EU) nr 1308/2013 i enlighet med artikel 53.1 i delegerad förordning (EU) 2016/1149. För att stödmottagarna på ett ändamålsenligt och effektivt sätt ska kunna reagera på exceptionella omständigheter och anpassa sina målmarknader efter behov, är det lämpligt att tillåta medlemsstaterna att avvika från dessa bestämmelser genom att tillåta ändringar av destinationsmarknaden även om ändringen inte är förenlig med operationens ursprungliga mål. Ett sådant undantag skulle hjälpa de stödmottagare som för närvarande bedriver säljfrämjande verksamhet i Förenta staterna att inrikta sig på andra marknader och förhindra ytterligare ekonomiska förluster. Det skulle också ge stöd till de stödmottagare som genomför insatser i andra tredjeländer som påverkas av konsekvenserna av de importtullar som Förenta staterna infört på den specifika marknaden och som vill omdirigera sina insatser på annat håll.

(11) För att undvika ett scenario där stödmottagare som utnyttjar flexibiliteten och som beslutar sig för att ändra sin målmarknad bestraffas för att de inte har genomfört den övergripande insats som ursprungligen godkändes av den behöriga myndigheten, är det också nödvändigt att göra undantag från artikel 54.1 i delegerad förordning (EU) 2016/1149. Detta skulle säkerställa att stödet betalas ut till de enskilda åtgärderna, såsom det ändrats enligt denna förordning, så länge dessa åtgärder genomförs fullt ut och blir föremål för de kontroller som föreskrivs i avsnitt 1 i kapitel IV i kommissionens genomförandeförordning (EU) 2016/1150 ([3]).

(12) De två åtgärder som införs genom denna förordning bör tillämpas på alla aktörer som redan befinner sig på en viss marknad i tredje land för att säkerställa att de får samma stöd som nya aktörer på marknaden som kommer att vara berättigade till ett högre unionsbidrag på upp till 60 % av de stödberättigande utgifterna enligt kommissionens genomförandeförordning (EU) 2020/132 ([4]). Dessa åtgärder bör också tillämpas på alla säljfrämjande åtgärder för vin enligt artikel 45.1 b i förordning (EU) nr 1308/2013 oberoende av den specifika vinkategori som främjas med tanke på att den importtull som införts av Förenta staterna påverkar anseendet för alla viner från unionen som helhet. Det skulle dessutom vara mycket svårt att inom en säljfrämjande åtgärd särskilja de åtgärder som avser icke-mousserande viner från de åtgärder som rör andra viner, eftersom de säljfrämjande åtgärderna i regel är utformade för att främja ett helt produktsortiment och inte bara en särskild kategori. Många säljfrämjande kampanjer gäller alla viner i en region eller många olika viner som säljs av en viss aktör. Att skilja åtgärderna för andra viner från de åtgärder som avser icke-mousserande viner inom ramen för en säljfrämjande kampanj skulle innebära en tung administrativ börda och undergräva de positiva effekterna av de säljfrämjande åtgärderna.

(13) Det är därför nödvändigt att göra undantag från artikel 4, artikel 53.1 och artikel 54.1 i delegerad förordning (EU) 2016/1149.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Produktkategorier som omfattas

Denna förordning ska tillämpas på säljfrämjande åtgärder för vin i den mening som avses i punkterna 1–9, 15 och 16 i del II bilaga VII till förordning (EU) nr 1308/2013.

Artikel 2

Stödets varaktighet

Genom undantag från artikel 4 i delegerad förordning (EU) 2016/1149 och om det är motiverat med hänsyn till insatsens verkan får varaktigheten för stödet till en viss stödmottagare i ett visst tredjeland eller på en marknad i ett tredjeland för den säljfrämjande åtgärd som avses i artikel 45.1 b i förordning (EU) nr 1308/2013 förlängas utöver den period på fem år som fastställs i artikel 4 i delegerad förordning (EU) 2016/1149, men inte längre än till den 15 oktober 2023.

([3]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2016/1150 av den 15 april 2016 om regler för tillämpningen av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 vad gäller de nationella stödprogrammen inom vinsektorn (EUT L 190, 15.7.2016, s. 23).

([4]) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2020/132 av den 30 januari 2020 om fastställande av en nödåtgärd i form av ett undantag från artikel 45.3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 vad gäller unionens bidrag till säljfrämjande åtgärder inom vinsektorn (EUT L 27, 31.1.2020, s. 20).

Artikel 3

Ändringar av godkända insatser

Genom undantag från artikel 53.1 i delegerad förordning (EU) 2016/1149 får medlemsstaterna tillåta stödmottagare för en pågående insats inom ramen för den säljfrämjande åtgärd som avses i artikel 45.1 b i förordning (EU) nr 1308/2013 att, via en anmälan till den behöriga myndigheten, lämna in ändringar av destinationsmarknaden för insatsen, även om denna ändring ändrar insatsens ursprungliga mål. Sådana ändringar får inte kräva förhandsgodkännande från den behöriga myndigheten. Stödmottagarna ska lämna anmälan inom de tidsfrister som fastställs av medlemsstaterna.

Artikel 4

Stöd till genomförda enskilda åtgärder

Genom undantag från artikel 54.1 i delegerad förordning (EU) 2016/1149 ska, om en ändring av destinationsmarknaden för en redan godkänd insats har anmälts till den behöriga myndigheten i enlighet med artikel 3 i den här förordningen, stöd betalas ut för de enskilda åtgärder som redan har genomförts inom ramen för denna insats, om dessa åtgärder har genomförts fullt ut och har omfattats av administrativa kontroller och, i tillämpliga fall, kontroller på plats i enlighet med kapitel IV avsnitt 1 i genomförandeförordning (EU) 2016/1150.

Artikel 5

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 30 januari 2020.

På kommissionens vägnar
Ursula VON DER LEYEN
Ordförande